

NIEUWSBRIEF

het clarahofje
STICHTING

HOSPICE HET CLARAHOFJE

NETWERK PALLIATIEVE ZORG ZEELAND

Hospice Het Clarahofje is één van de partners binnen het Netwerk Palliatieve Zorg Zeeland (NPZZ). Coördinator van het NPZZ, Patricia van Marion, vertelt over het Netwerk en haar werkzaamheden.

Het NPZZ is een samenwerkingsverband van bijna alle zorgaanbieders op het gebied van palliatieve zorg.

Huisartsen, ziekenhuizen, de VVT-sector (verpleging, verzorging, thuiszorg) en hospices, met alle palliatieve zorgverleners daarbinnen, zijn erbij betrokken. Ook de revalidatietak en verstandelijk gehandicaptensector zijn recent aangesloten. Formele en informele zorgverleners vormen de basis van goede palliatieve zorg.

De doelstelling binnen het NPZZ is het blijvend verbeteren van de kwaliteit van Zeeuwse palliatieve zorg. Met als missie dat iedereen die dat nodig heeft, hoogstaande palliatieve zorg kan krijgen op de gewenste plaats. Het netwerk probeert zorgverleners en organisaties aan elkaar te verbinden, vanuit het vertrouwen in elkaars kwaliteiten. Palliatieve zorg en samenwerking gaat immers over de muren van organisaties heen. Dat is ook nodig om de cliënt en zijn naasten centraal te kunnen stellen.

Naast onze verbindende rol, coördineren we samenwerkingsprojecten. Deskundigheidsbevordering is een heel belangrijke pijler binnen het NPZZ; we verzorgen allerlei scholingen voor en door diverse disciplines. Kennis en vaardigheden zijn belangrijke handvatten, daarnaast is 'zorg voor de zorgenden' een belangrijk aspect, omdat palliatieve zorg heel dichtbij kan komen. Het NPZZ signaleert verbeterpunten en brengt deze ter sprake. Tot slot heeft het NPZZ een taak in de informatievoorziening, aan zowel zorgverleners als de doelgroep zelf.

Het consultatieteam van het NPZZ staat 7 dagen per week telefonisch klaar om adviezen te geven (op werkdagen van 9.00 – 17.00 uur via telefoonnummer 06 – 51 03 42 83 en in het weekend en op feestdagen via 0113 – 31 53 00).

Het NPZZ staat voor kennisdeling, consultatie, samenwerking en verbinding. Samen kunnen we meer bereiken dan alleen. Voor de doelgroep, maar ook voor elkaar!

PATRICIA,
COÖRDINATOR NETWERK
PALLIATIEVE ZORG ZEELAND

WERKGROEP ACTIVITEITEN

Afgelopen januari was de maand waarin we als activiteitencommissie terugblikten en vooruit keken. Wij denken met een glimlach op ons gezicht terug aan de verschillende activiteiten van het afgelopen jaar die wij hebben georganiseerd op feestdagen. Het was mooi om te zien dat de bewoners genoten van extra aandacht op speciale, maar soms ook moeilijke dagen.

Een feestdag is een speciale en bijzondere dag, die we met liefde een speciaal tintje geven. In de eerste plaats voor de bewoner en zijn of haar geliefden, maar ook voor ons als medewerkers. Als commissie komen we ruim van tevoren bij elkaar en bespreken we wat we gaan organiseren. Zoals met alles in Het Clarahofje is er niets wat moet. Datgene wat wij organiseren wordt goed overlegd met de bewoners en hun naasten. Wat voelt goed voor hen? Voor ons is het aftasten en zoeken naar mogelijkheden, die tot op het laatste moment nog kunnen veranderen zodat het voor iedereen echt fijn is. We zijn daarbij blij dat we bij elke feestdag kunnen rekenen op heerlijkheden die gesponsord worden. Hierdoor kunnen wij wat extra's bieden op deze dagen.

Met Pasen organiseerden we een high-tea. We versierden tafels in de keuken en op de kamer van de bewoners zelf. Er werd soep geserveerd en daarna waren er hartige en zoete hapjes, mooi gepresenteerd op verschillende etagères. Met Pinksteren genoten we van een koud buffet met verschillende soorten vis en vlees.

Op 5 december zat er voor elke bewoner een cadeautje in zijn of haar schoen, dit jaar waren het sfeerlichtjes. De lichtjes hebben elke dag gebrand op het nachtkastje of op de tafel van de bewoner. Tijdens Kerstavond werd er gezongen door een koor, ook dit jaar was dit weer een groot succes. De bewoners luisterden met de deuren van hun kamer open naar het prachtige gezang in het hospice. Daarna werd er allerlei lekkers aangeboden en werd er een gedicht voorgelezen. Vervolgens was er een samenzijn van familie, medewerkers en bewoners in de huiskamer. Op Tweede Kerstdag was er 's middags een buffet. Het thema was het uitwisselen van liefde, wat terug te zien was in onder andere de bloemstukken op tafel en het voorlezen van een gedicht. Tot slot werd het jaar afgesloten met verrukkelijke oliebolletjes.

Het is bijzonder om te zien hoe de bewoners en hun naasten van de extra aandacht op deze dagen genieten. Het samenzijn en er 'zijn' voor elkaar, dat is waar we dit elke keer weer voor doen.

INGE, TAMARA, HANNY, CARLA EN JACOMIEN

PAULA KOSTER, VRIJWILLIGER

JOUW RUIMTE, MIJN RUIMTE

In ons dagelijks taalgebruik hebben zich stiekemweg flink wat Engelse woorden en begrippen genesteld waarvan je je kunt afvragen waarom we ze eigenlijk gebruiken. Wat is mis met onze moerstaal? Waarom commercial als we ook reclameboodschap kunnen zeggen. Ontwerp in plaats van design, terugkoppeling in plaats van feedback. Hebbeding in plaats van gadget, luchtkussen in plaats van airbag, afspraakje in plaats van date. Vroeger was je gewoon alleenstaand in plaats van happy single. En was je werkloos, dan noemde je dat niet in between jobs.

Toch is er in elk geval één volledig ingeburgerd Engels woord waarvoor in het Nederlands geen enkelvoudig equivalent bestaat, en dat ook zonder vertaling geen uitleg behoeft: privacy. Privacy is een must - pardon, een noodzakelijkheid voor ieder mens. Zolang we zelf in staat zijn onze privacy te bewaken, is er weinig aan de hand. Maar wat als je hulpbehoevend wordt en de regie over je leven grotendeels moet overdragen aan anderen omdat je anders vervuult, verhongert of pijn moet lijden. Het is de taak van de hulpverlener de privacy van de hulpvrager, al is diens hulpvraag nog zo veelomvattend, zo goed mogelijk in het oog te houden. Ook bij de medewerkers in hospice Het Clarahofje staat de privacy van de bewoner hoog genoteerd. Bijvoorbeeld als het gaat om het toelaten van bezoek. Elke bewoner bepaalt zelf wie welkom is, en hoelang. De vrijwilliger die de voordeur opent is hiervan op de hoogte en leidt het bezoek in goede banen. Het komt zodoende voor dat bezoekers onverrichter zake het hospice moeten verlaten. Meestal levert dat geen problemen op. Behalve dan die keer dat ik

dienst had en geconfronteerd werd met een nogal vasthoudend type. Meneer wilde alleen maar iets afgeven bij een bewoner. Niet helemaal goed bij de les vroeg ik hem of hij de weg naar de desbetreffende kamer zelf zou kunnen vinden, daarbij over het hoofd ziend dat de daar verblijvende bewoner nog slechts een klein groepje vrienden om zich heen wenste te hebben. En daar maakte deze meneer geen deel van uit. Gelukkig kwam daar net op tijd mijn collega-vrijwilliger aangestoven. Ze vroeg naar de naam van meneer maar die wilde hij niet geven. Uiteindelijk kwam de dienstdoend verpleegkundige eraan te pas. Zij ging de bewoner zelf vragen of meneer welkom was. Simpelweg, legde ze uit, omdat dit de in het hospice geldende regel is. Terwijl meneer wachtte op antwoord haalde ik de afwasmachine leeg. Meneer kwam naar de keuken. "Zozo", zei hij. "Dus jullie doen hier alles volgens De Regels." Stapje voor stapje schoof hij steeds verder in mijn richting. Met groeiend ongemak droogde ik de glazen. "Dat deden de Duitsers in de Tweede Wereldoorlog ook", zei meneer met toegeknepen ogen. Hij stond inmiddels pontificaal in mijn persoonlijke ruimte. Met mijn benen tegen de openstaande deur van de afwasmachine gedrukt kon ik geen kant op. "En die Duitsers hè, die hebben de oorlog toch maar mooi verloren", gromde meneer net iets te dicht bij mijn oor. Tot mijn grote opluchting kwam op dat moment de verpleegkundige de keuken in. Het ging niet door, deelde ze meneer beleefd maar onomwonden mee. Mopperend verliet hij het hospice. Tja, waar het de belangen van onze bewoners betreft zijn regels inderdaad regels. En dat heeft met de Tweede Wereldoorlog niets te maken.

“ ‘Een mens verstaan in kwetsbaarheid, een hand, een lach, een hartelijk woord dat jij alleen verstaat en hoort, een straaltje zonlicht in de tijd...’ ”

(Margreet van Hoorn)

NICOLLE POORT, VRIJWILLIGER

IK GEEF DE PEN AAN

Als geboren en getogen Brabantse heb ik na wat omzwervingen mijn hart verloren aan het Zeeuwse land. De zee, de Oosterschelde, de luchten, de weidheid en de mensen om mij heen hebben mij de laatste vijftientig jaar mede gevormd tot wie ik nu ben. Een tevreden mens die geniet van de dagelijkse dingen, die altijd weer op zoek is naar nieuwe uitdagingen en die graag haar bijdrage levert aan een vreedzame en liefdevolle samenleving. Ruim een jaar geleden ben ik als vrijwilliger in Het Clarahofje aan de slag gegaan. Een keuze die mijn leven in alle opzichten verrijkt heeft. Een keuze waarvan ik recht uit het hart kan zeggen: 'Ik ben apetrots dat ik in zo'n saamhorige, professionele organisatie mag werken.' Er 'zijn' voor de ander, mogen geven en ontvangen in de breedste zin van het woord, dat is wat ik in Het Clarahofje vind, dat is de zingeving van mijn leven. Begin jaren '90, tijdens mijn studie Omgangskunde, is mijn interesse gewekt voor het thema: Omgaan met de dood. Vanaf die tijd ontwikkel ik stap voor stap steeds weer nieuwe inzichten.

Na ruim tien jaar een eigen praktijk voor Verlies-, Rouw- en Stervensbegeleiding gehad te hebben werk ik nu als docent Omgangskunde en Palliatieve Zorg voor de opleiding Verzorgende en Verpleegkundige. Daarnaast verzorg ik op speciaal verzoek af en toe een uitvaart, geef ik workshops 'loslaten', schrijf ik gedichten en korte verhalen.

Tevens werk ik aan mijn tweede roman waarvoor ik in 2014 naar het voor mij onvergetelijke Oeganda ben afgereisd. In mijn vrije tijd mag ik graag samen met Huub, mijn partner, trekkings maken door de bergen, rondwalen door grote steden, het filmhuis bezoeken, luisteren naar klassieke muziek, een goed gesprek voeren en zo zijn er nog tal van dingen die ons leven inhoud geven en verrijken. Tot slot: Het Clarahofje is niet meer weg te denken uit mijn leven en ik hoop hier dan

ook nog heel lang van te mogen blijven genieten. Aan iedereen die hier een bijdrage aan levert: Dank dat ik hier onderdeel van mag uitmaken, TOP!

Ik geef de pen aan: Marianne Husson, vrijwilliger

PINDASOEP

In het hospice wordt elke zaterdag soep gekookt door een aantal 'soepvrijwilligers'. Een grote pan vol met heerlijk geurende soep staat op het fornuis en is bedoeld voor iedereen die zin heeft in een kopje soep. Bewoners, familie en medewerkers maken hier graag gebruik van. En is er toch nog wat over, dan wordt dit ingevroren en op een later moment gebruikt.

Hierbij een recept wat recentelijk gemaakt is op een zaterdag.

Een snelle soep, lekker met kroepoek en sambal.

Hoofdgerecht:

4 personen

460 kcal

20 minuten bereiden

Ingrediënten (4 pers):

2 tenen knoflook
3 el wokolie
400 gr chinese groentemix
3 kippenbouillontabletten
300 gram kipfiletblokjes
1¼ liter water
100 gram pindakaas
2 el ketjap manis
1 zakje kroepoek

Bereiden:

1. Snijd de knoflook fijn. Verhit in een soeppan de olie. Fruit de groentemix en de knoflook ca. 3 minuten.
2. Voeg de bouillontabletten, kipblokjes en water toe, breng aan de kook en laat ca. 5 minuten koken. Roer de pindakaas en de ketjap door de soep en verwarm ca. 2 minuten mee

Serveer de soep met kroepoek.

GIFTEN EN SPONSORING

(vanaf 1-9-2015 t/m 31-1-2016)

SPONSOREN:

De Bloemist, Stichting Oase, WEA, Bodega de Kookclub; allen te Goes, Rozenkwekerij Otte te Kapelle, Het Geerteshuis en Bakker Boer te Kloetinge, Restaurant 'de Oude Sluis' en dhr. T. Hildegard te Wemeldinge, Restaurant de Branding, Zee-eterij de Viskêete, W&A Fish BV, Bloemisterij Slabbekoorn, Magda's Catering, Vishandel G&B, Veenstra B.V., Finefood B.V., Fa. v.d. Plasse, mevr. Goud, Café de Sportvisser, Fam. Dijkwel, Oesterproeverij Pekaar en Nolet's Vistro; allen te Yerseke

ACTIES:

Damesdispuut Vivezza te Tilburg

KERKEN:

Kerkelijke gemeenschappen uit vrijwel alle plaatsen op Noord- en Zuid Beveland (PKN, Vrij Evangelisch, Rooms Katholiek, Gereformeerd, Doopsgezinde Gemeente/Ver. Voor Vrijzinnige Protestanten en Nederlands Hervormd), Zrs. Franciscanessen van Mariadal te Roosendaal, NH-gemeente Aardenburg

SPECIALE GIFTEN:

Fam. de H. te Arnemuiden, Mevr. P. te Driewegen, Dhr. en Mevr. T. v.d. B. te Oost-Souburg
Anonieme giften – giften n.a.v. diverse presentaties – opbrengsten van wenscollectes bij uitvaarten – jubilea en verjaardagen.

Allen heel hartelijk bedankt, waarbij onze speciale dank voortdurend uitgaat naar onze trouwe donateurs.

DE NIEUWSBRIEF ONTVANGEN?

De nieuwsbrief verschijnt twee keer per jaar. U kunt deze digitaal ontvangen door een mailtje te sturen naar nieuwsbriefclarahofje@zorgstroom.nl. Indien u niet over e-mail beschikt kunt u de gedrukte versie ontvangen. U kunt deze aanvragen via tel. 0113-242600. Via deze weg kunt u zich ook afmelden voor de nieuwsbrief. Als u het hospice een warm hart toedraagt kunt u Stichting 'Het Clarahofje' steunen door donateur te worden of een eenmalige gift te storten. U ontvangt dan automatisch de nieuwsbrief en het jaarverslag.

Tengevolge van de Europese regelgeving omtrent de IBAN nummers, mogen de banken geen adressen meer doorgeven. Voor Stichting Het Clarahofje is dat een probleem, in verband met het versturen van de nieuws- en bedankbrieven aan donateurs. Van onze vaste donateurs zijn de gegevens bekend. Mocht u ons werk willen steunen en een gift aan ons overmaken, wilt u dan uw naam en (e-mail)adres doorgeven via info@stichtinghetclarahofje.nl.

Hospice Het Clarahofje
's-Heer Hendrikskinderendijk 100
4461 EC Goes
T 0113-242600
E hospicegoes@zorgstroom.nl
www.hospicegoes.nl

Stichting 'Het Clarahofje'
Elstarstraat 15
4421 DV Kapelle
T 0113-341071
E info@stichtinghetclarahofje.nl
www.stichtinghetclarahofje.nl
IBAN: NL23RABO 0122514521
ANBI belastingnr: 8014.98.673

Colofon:

Ruth Elenbaas
Christian Goudappel
Heleen Haasnoot
Karina Leijts
Wim Schiebaan

Druk:

Drukkerij Capello,
Heinkenszand